

וידבר יהוה אל משה לאמר שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: וישלח אתם משה ממדבר פארן על-פי יהוה כלם אנשים ראשי בני-ישראל המה: ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן-זכור: למטה שמעון שפט בן-חורי: למטה יהודה כלב בן-יפנה: למטה יששכר יגאל בן-יוסף: למטה אפרים הושע בן-נון: למטה בנימין פלטי בן-רפוא: למטה זבולן גדיאל בן-סודי: למטה יוסף למטה מנשה גדי בן-סוסי: למטה דן עמיאל בן-גמלי: למטה אשר סתור בן-מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן-ופסי: למטה גד גאואל בן-מכי: אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן-נון יהושע: וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועלייתם את-ההר: וראיתם את-הארץ מה הוא ואת-העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אסרוב: ומה הארץ אשר-הוא ישב בה הטובה הוא אסרעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: ויעלו ויתרו את-הארץ ממדבר-צן עד-רחוב לבא חמת: ויעלו בנגב ויבא עד-חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: ויבאו עד-נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט בשנים ומן-הרמנים ומן-התאנים: למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר-כרתו משם בני ישראל: וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: וילכו ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל אל-מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת-כל-העדה ויראום את-פרי הארץ: ויספרו-לו ויאמרו

וידבר יהוה אל משה לאמר: 2. שלח-לך אנשים ויתרו את-ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: 3. וישלח אתם משה ממדבר פארן על-פי יהוה כלם אנשים ראשי בני-ישראל המה: 4. ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן-זכור: 5. למטה שמעון שפט בן-חורי: 6. למטה יהודה כלב בן-יפנה: 7. למטה יששכר יגאל בן-יוסף: 8. למטה אפרים הושע בן-נון: 9. למטה בנימין פלטי בן-רפוא: 10. למטה זבולן גדיאל בן-סודי: 11. למטה יוסף למטה מנשה גדי בן-סוסי: 12. למטה דן עמיאל בן-גמלי: 13. למטה אשר סתור בן-מיכאל: 14. למטה נפתלי נחבי בן-ופסי: 15. למטה גד גאואל בן-מכי: 16. אלה שמות האנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ ויקרא משה להושע בן-נון יהושע: 17. וישלח אתם משה לתור את-ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועלייתם את-ההר: 18. וראיתם את-הארץ מה הוא ואת-העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אסרוב: 19. ומה הארץ אשר-הוא ישב בה הטובה הוא אסרעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: 20. ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: 21. ויעלו ויתרו את-הארץ ממדבר-צן עד-רחוב לבא חמת: 22. ויעלו בנגב ויבא עד-חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: 23. ויבאו עד-נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט בשנים ומן-הרמנים ומן-התאנים: 24. למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר-כרתו משם בני ישראל: 25. וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: 26. וילכו ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל אל-מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת-כל-העדה ויראום את-פרי הארץ: 27. ויספרו-לו ויאמרו

בָּאֵנוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב
 וּדְבַשׁ הוּא וְזֹה-פְרִיָהּ: ²⁸ אָפֶס כִּי-עָזוּ הָעָם הַיּוֹשֵׁב
 בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצָרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם-יְלָדֵי
 הָעֵנָק רָאִינוּ שָׁם: ²⁹ עַמְלֵק יוֹשֵׁב בְּאָרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי
 וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל-
 הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: ³⁰ וַיְהִי סָלֵב אֶת-הָעָם אֶל-מֹשֶׁה
 וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלֵה וַיִּרְשָׁנוּ אֲתָהּ כִּי-יָכוֹל נוֹכַח לָהּ:
 [31] וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח לַעֲלוֹת
 אֶל-הָעָם כִּי-חֹזֵק הוּא מִמֶּנּוּ: ³² וַיֵּצֵאוּ דַבַּת הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר תָּרוּ אֲתָהּ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֲתָהּ אָרֶץ אֲכָלֹת יוֹשְׁבֶיהָ
 הוּא וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מַדּוּת:
³³ וְשָׁם רָאִינוּ אֶת-הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן-הַנְּפִילִים
 וַנְּהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחַגְבִּים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם: [14] וַתִּשְׂאֵ
 כָל-הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת-קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בְּלִילָה
 הַהוּא: ² וַיִּלְנוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל-הָעֵדָה לוֹ-מָתָנוּ בְּאָרֶץ מִצְרַיִם
 אוּ בַמִּדְבָּר הַזֶּה לוֹ-מָתָנוּ: ³ וְלָמָּה יְהוָה מְבִיא אֹתָנוּ
 אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בַּחֲרָב נַשִּׁינוּ וְטַפְנוּ יְהוּ
 לָבוֹז הַלּוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרַיִמָּה: ⁴ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
 אֶל-אָחִיו נָתַנָּה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרַיִמָּה: [15] וַיַּפֵּל מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן עַל-פְּנֵיהֶם לִפְנֵי כָל-קְהַל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
⁶ וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן-נּוּן וְכָלֵב בֶּן-יִפְתָּה מִן-הַתַּרְיָם אֶת-הָאָרֶץ
 קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם: ⁷ וַיֹּאמְרוּ אֶל-כָּל-עֵדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֲתָהּ טוֹבָה
 הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד:

באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב
 ודבש הוא וזה פריה אפס כי עז העם הישב
 בארץ והערים בצרות גדלות מאד וגם ילדי
 הענק ראינו שם עמלק יושב בארץ הנגב והחתי
 והיבوسی והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על
 הים ועל יד הירדן ויהס כלב את העם אל משה
 ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה
 והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות
 אל העם כי חזק הוא ממנו ויצאו דבת הארץ
 אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ
 אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה
 הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות
 ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים
 ונחיי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם ותשא
 כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
 ההוא וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל
 ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים
 או במדבר הזה לו מתנו ולמה יהוה מביא אתנו
 אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהו
 לבוז הלא טוב לנו שוב מצרימה ויאמרו איש
 אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה ויפל משה
 ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל
 ויהושע בן נון וכלב בן יפתה מן התרים את הארץ
 קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל
 לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה
 הארץ מאד מאד